

kelig Tid til flygtig at gennemlæse Flertallets Begrundelse af sit Standpunkt end sigte til at klare sig denne Begrundelse og overbevise sig om de deri fremsatte Paastande, hvilke kun i ringe Grad have været under virkelig Drøftelse i selve Udvalget. Forhandlingerne i dette have for en stor Del drejet sig om Sammenligninger mellem danske og svenske Jærnbaneforhold, hvilke Mindretallet ikke har kunnet godkende, og som aldeles ikke findes optagne i Betænkningen. Udarbejdelsen af Flertallets Forslag og Forhandlingerne om dets Begrundelse har derfor væsentligst fundet Sted i det nedsatte Underudvalg, men i Underudvalget har ingen af Mindretallets Medlemmer haft Sæde. Hertil kommer, at i et af Udvalgets første Møder den Paastand kom frem, at Betingelsen for en god og økonomisk Jærnbane styrelse var en Vortkastelse af det hidtilværende Led i Administrationen, som kaldes Linieforvaltningen, særskilt for Sjælland og for Sylland og Fyn. Da det fra Mindretallets Side blev betvivlet, at herved en større Besparelse eller en for Publikum lettere Administrationsordning kunde opnaas, medens det dog var bitterligt, at bestemte Goder, særlig for Sylland, knytte sig til Delingen i 2 Linieforvaltninger, stillede et af Mindretallets Medlemmer (Gad) et Forslag om, at der i en Skrivelse fra Udvalget sendtes en Forespørgsel til Indenrigsministeren om, hvilke Fordele og Mangler der efter de danske Forhold maatte formenes at være til Stede saavel i Henseende til selve Styrelsens Realiteter som til dens større eller mindre Kostbarhed, hvad enten man valgte den ene eller den anden af de 2 Administrationsformer. Det maatte nemlig anses for lidet nyttigt at forhandle Enkeltheder, forinden Oplysninger havde til Raadighed, der kunde begrunde Valget af det ene eller andet Hovedsystem. Forslaget støttedes af et enkelt af Flertallets Medlemmer men forkastedes, og saaledes er man endnu uden tydelig og tyndig Vejledning i saa Henseende. Fremdeles bemærkes, at den

sædvanlige Forhandling med vedkommende Minister, inden endelig Betænkning afgives, ikke har kunnet finde Sted, og at altsaa de Oplysninger savnes, som derigennem kunne erhverves for Udvalgets Medlemmer. Af alle disse Grunde er Udvalgets Mindretal ude af Stand til i Løbet af nogle faa Timer at levere en kun nogenlunde udtømmende Belysning af Flertalbetænkningen og Udfoldning af Grundene for sit eget Standpunkt.

Hovedspørgsmaalet er et dobbelt. 1) Hvilket af Systemerne er hensigtsmæssigt for Publikum? Her stønner Mindretallet foreløbig ikke rettere, end at, efter Bavernes Udstrækning og deres Afskillelse ved Store Belt, maa Delingen i 2 Linieforvaltninger være det. 2) Hvilket af Systemerne er billigst? Her kan indtil videre Mindretallet ikke fatte, at Forstellen kan blive af større Betydning, forudsat naturligvis, at ethvert af Systemerne bringes ud i Livet paa en hensigtsmæssig Maade, saa at hvert Led i Administrationen faar sine Hverv og sin naturlige Myndighed. — Det er muligt, at den bestaaende Ordning er kostbarere end nødvendigt, men dette maa da kunne paa- vises og rettes; at gaa over til paa den ene Side en større Centralisation og paa den anden en større Adstykning formindsker i og for sig ikke Forretningernes Omfang, og Bibeholdelsen af de 2 Linieforvaltninger nødvendiggør ej heller for den overvejende Del af Sagerne Vedkommende flere Instanser, naar hensigtsmæssige Reglementer gives i Forbindelse med passende Myndighed til de forstellige Under- og Melleminstanser særlig i alle saadanne Sager, der kræve hurtig Afgørelse eller fornuftigvis maa forudsætte Rensstab til stedlige eller øjeblikkelige Forhold. Saadan Rensstab kan ikkun fuldt være til Stede hos en Myndighed med det mindre og lettere overstuelige Omraade, hvorfor den overordnede Myndighed næsten altid væsentligst er henvist til at følge den givne Indstilling. Den vil derfor principmæssig i de fleste Tilfælde foretrække en